

БАЛАГУРАК Володимир Ілліч (05. 07. 1909, м. Станіслав, нині Івано-Франківськ — 10. 10. 1965, м. Челябінськ, РФ, похов. в Івано-Франківську) — релігійний діяч. Навч. у духов. закладах у Станіславі, Бучачі, Раві-Руській, чернець Чину святого Василя Великого. Прийняв чернечий постриг 1 травня 1927 у Крехові і отримав чернече ім'я — о. Григорій. Рукоположений 21 травня 1936 у Станіславі. Служив у Станіславі в церкві

«На Майзлях». 1941–45 — вікарій монастиря у Кристинополі (від 1953 — м. Червоноград Львів. обл.); у 1945 — ігумен монастиря отців Василян у Станіславі. Не підписав акта Львів. псевдособору (1946), за що був заарешт. Ув'язнення відбував у Челябінську. 1956 повернувся в Зх. Україну. 1957 за відмову перейти у Моск. православ'я йому було заборонено проживати в Україні, змушений був повернутися до Челябінська.

І. А. Пелипейко

Бібліографічний опис:

Балагурак Володимир Ілліч / І. А. Пелипейко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41130>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).